

HERMĪNE PURMALE

Dzimusi: 1912. gada 1. aprīlī Valmieras apriņķī

Mācības: Valmieras Kurlmēmo skolā

Nedzirdīgo organizācijā no 1929. gadā

Darbs: LNB sistēmā — Valmieras klubā par apkopēju, sētnieci, dārznieci

Sabiedriskie noplīni: Valmieras nodajas vadītāja, ilggadīga biedrības valdes locekle, aktīva pašdarbības mākslā, sportā, pasākumu organizēšanā

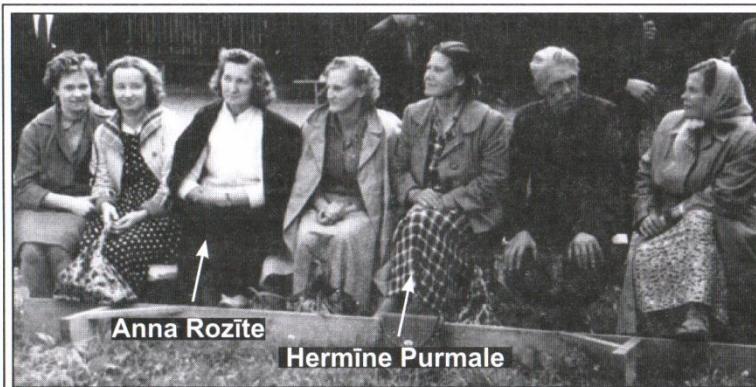
LNS Goda biedres nosaukums piešķirts 1988. gadā

Mirusi 1990. gada 6.decembrī

«Es ļoti mīlu savu biedrību...»

Hermīne Purmale savu dzīvi ar nedzirdīgo organizāciju saistījusi jau no 1929. gada, kad iestājusies Vidzemes Kurlmēmo biedrībā. Kā delegāte piedalījusies Vidzemes Kurlmēmo biedrības kongresā. Darbību pārtrauca karš, bet pēc tam Hermīne kļuva par organizācijas «Nedzirdīgo sports» biedri (1944).

Kad Valmierā J. Leimanis nodibināja vietējo ne-

dzirdīgo nodaļu (1947), Hermīne Purmale aktīvi iesaistījās tās darbā. Pēc dažiem gadiem telpu trūkuma dēļ Valmieras nodaļu pievienoja Smiltenei, bet Hermīnei uzticēja vadīt tālāk valmieriešu kopas darbu. 1948. gadā viņa kā delegāte piedalījās LKB kongresā Rīgā. Viņa bija Valmieras nodaļas priekssēdētāja četrus gadus, bet pēc tam ilgus gadus priekssēdētājas Annas Rozītes «labā roka» un neatsverams palīgs.

Vispusīga personība

Laikabiedri Hermīni atceras kā enerģisku un dzīvespriecīgu cilvēku ar izteiktu humora izjūtu, kas prata ar savu jautrību pārējos aizraut kopīgam darbam un iesaistīt interesantos, pašas veidotos pasākumos. Ar viņu kopā nekad nebija garlaicīgi, tāpēc biedrības ļaudis viņai uzticējās un atsaucās, kad vajadzēja paveikt darbu, apvienot spēkus kādas ieceres piepildīšanai.

Hermīne Purmale bija paraugs pārējiem: sportoja, spēlēja dažādas lomas iestudējumos, dejoja. Pati organizēja dažādus pasākumus, izbraukumus, sacensības.

Hermīne bija rūpīga un gādīga saimniece, pārzinot Valmieras biedrības māju un mantu. Viņas koptais dārzs vienmēr saziedēja jo krāšņi un priecēja kluba apmeklētājus daudzus gadus pēc kārtas.

Tādu darbīgu, aizrautīgu un čaklu savu Goda biedri Hermīni Purmalī atceras valmierieši. **B.A.**

“Tagad mūsu biedri savu laiku jaunā kluba telpās pavada daudz interesantāk nekā agrāk, kad varēja sanākt kopā tikai divas reizes gadā. Es jau vairāk nekā trīsdesmit gadus esmu savā biedrībā un vēl arvien aktīvi visur piedalos. Es ļoti mīlu savu biedrību un klubu...” (Hermīne Purmale, no raksta Valmieras nodaļas sienas avīzē — 1963, 12.nr.).

